

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola LXIV. Gregorii Papae I. Ad Anastasivm Presbytervm De Isavria.
Absoluit illum de haeresi suspectum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

num. Sed venientes viri reuerendissimi ex Africana provincia episcopi, asserunt ita esse incauta dissimulatione postpositas, vt nec Dei illic iudicium haberetur in metu, nec principales hæcenus iussiones sortirentur effectum; hoc etiam subiungentes, quod in præfata provincia Donatistarum præmiis prævalentibus, fides catholica publice venundetur. At contra gloriosus vir Gennadius de vno eorum mihi similia questus est qui talia querebatur: cui etiam duo alii certi in re eadem testimonium ferebant. Sed quia causa ipsa sæcularis iudicis intererat, eosdem episcopos ad pietatis vestræ existimaui esse vestigia dirigendos; vt per semetipsum serenissimis auribus suggerant quæ se fatentur pro fide catholica pertulisse. Eapropter obsecro vt dominorum Christianitas pro salute animæ & vita piissimæ sobolis suæ eos, quos tales esse cognoscit, districta vlcisci iussione præcipiat, & ruinam pereuntium ereptionis manu suspendat, atque insanis mentibus correptionis medicinam adhibeat, & errorum ab eis morbos expellat; quatenus dum piæ prouisionis vestræ remedio, pestiferæ prauitatis fuerit caligo depulsa, & vera illic fides radios suæ serenitatis asperferit, cælestis vos ante Redemptoris nostri oculos triumphus expectet; quia quos exterius ab hoste defenditis, etiam interius a diabolicæ fraudis veneno, quod est gloriosius, liberatis.

EPISTOLA LXIV.

GREGORII PAPÆ I.

AD ANASTASIVM PRESBYTERVM DE ISAVRIA.

Absoluit illum de hæresi suspectum.

Gregorius Anastasio presbytero de Isauria.

SICVT de eis, quos ab vnitate ecclesiæ hæreticæ prauitatis error abscidit, affligimur & dolemus; ita his, quos intra sinum suum catholicæ fidei professio continet, congaudemus. Et vt pastorali sollicitudine illorum nos oportet impietatibus obuiare, sic piis horum professionibus congruit fauorem impendere, & sincera esse quæ sapiunt declarare. Atque ideo dum de te Athanasio presbytero monasterii sancti Mile, cui est vocabulû Tamnaco, quod in Lycaonia est provincia constitutum, contraria integræ

Concil. Tom. 13.

Vuu ij

fidei fuisset orta suspicio, ut professionis tuæ potuisset integritas apparere, ad apostolicam sedem cui præsidemus elegisti recurrere, asserens etiam te corporaliter verberatum aliqua iniuste ac violenter fecisse. Et quamquam ea quæ vi impulsione fiunt Canonum minime censura recipiat, & iure habeantur infirma, quia ipse ea dissoluit qui iniustum fateri fierique compellit; sed magis illa suscipienda est & amplectenda confessio, quæ ex spontanea voluntate monstratur procedere, sicut apud nos fecisse dignosceris; ne quid tamen nobis ambiguum potuisset existere, sanctissimo Ioanni quondam fratri & coepiscopo nostro Constantinopolitanæ ciuitatis antistiti de te præuidimus scribendum, ut suis nos quid actum esset epistolis informaret. Qui sæpe a nobis admonitus, rescribens innotuit, codicem apud te fuisse inuentum, in quo plurima continebantur hæretica; & ob hoc se aduersus dilectionem tuam fuisse commotum. Quem quia ad nos studuit pro satisfactione transmittere, priores eius partes sollicita lectione percurrimus. Et quoniam manifesta in eo hæreticæ prauitatis venena reperimus, ne denuo debuisset legi vetuimus. Sed quia hunc te simpliciter testatus es legisse, & ad amputandam ambiguarum suspensionis materiam libellum nobis manu tua porrexisti per scriptum, in quo fidem tuam exponens omnes generaliter hæreses, vel quidquid aduersus catholicæ fidei vel professionis integritatem est, aperitissime condemnasti; & cuncta quæ sanctæ quatuor vniuersales Synodi recipiunt te semper recepisse ac recipere, & quæ condemnant condemnasse condemnareque professus es; eam quoque Synodum, quæ Iustiniani imperatoris temporibus de tribus capitulis facta est, & suscipere & custodire promissisti, & prohibitus a nobis codicem ipsum legere, in quo pestifera fraudis virus innexum est, libentissime consensisti, reprobans etiam atque condemnans ea omnia quæ contra catholicæ fidei integritatem in eo dicta vel latenter inserta sunt, nec eum te legere denuo promissisti. Hac ratione permoti, postquæ etiam ex probata a te libelli pagina fides tua nobis catholica Deo custodiente perclaruit, ab omni te hæreticæ peruersitatis macula iuxta professionem tuam liberum esse decernimus atque catholicum, & sinceræ fidei in omnibus professorem atque sequacem

Christi Iesu Saluatoris gratia claruisse pronuntiamus: liberam quoque tribuimus licentiam ad tuum monasterium in tuo te loco vel ordine nihilo minus remeare. De hoc quoque & dilecto fratri nostro Constantinopolitanae ciuitatis antistiti, qui in supradicti sancti Ioannis loco ordinatus est, nostra volumus scripta transmittere. Sed quia consuetudo non est, vt prius quam ad nos eius synodica deferatur, debeamus scribere; idcirco distulimus. Sed postquam ea nobis delata fuerit, ei hæc, dum opportunum fuerit, indicabimus.

GREGORII MAGNI PAPÆ I.

EPISTOLARVM LIBER VI.

INDICT. XV. ANNO ORDINATIONIS EIVS VII.

EPISTOLA I.

AD FORTVNATVM EPISCOPVM NEAPOLITANVM.

De muliere quadam viro iungenda.

Gregorius Fortunato episcopo Neapolitano.

CVIVS rei causâ cum matre sua huc compulsâ anno præterito præsentium venerit latrrix, fraternitas vestra cautius nouit. Quia scilicet maritus suus vester clericus, ob hoc quod de seruili fuerat conditione pulsata, a suo noscitur eam remouisse consortio, vosque hic positos asserunt promississe, vt si probare se liberam adiuuante Domino valuisset, suo eam vos coniugi reformaretis. Fraternitas igitur vestra cognoscat, quod reuelante Deo libertatis auctore approbata sit libera, nullaque seruilis in ea macula inuenta est. His ergo cognitis, sine mora aliqua suo per vos eam volumus marito restitui, nec vltcrius idem vir eius argumenta sibi aliqua occasione exquirat, quibus eam possit abiicere. Nam si a vobis, quod non credimus, minime fuerit adimpletum, eamque recipere forte distulerit, nos illum cognoscatis cum districta vindicta correcturos.

Grat. 27. q.
2. c. Cuius
rei causa.